

மறுமலர்ச்சிப் பாதையில்
மக்கள் கலைகள் ।

மாநுதப்புரவல்லி கப்பற் பாட்டு



த. சண்முகசுந்தரம்

அனுள் வெளியீட்டகம்

மறுமலர்ச்சிப் பாடையில்
மக்கள் கலைகள் ।

மாருத்யுவல்ளி
கப்பற் பாட்டு

த சண்முகசந்தரம்

அருள் வெளியீட்டுக்கம்
மாவை கந்தசவாமி கோவில்து
தெல்லிப்பழை
இலங்கை.

20-10-80

க. ரினாம் ஆசிரியருக்கே

விலை : 4 . 0 0

Marumalarchi Pathaiyil
Makkal Kalaikal

Maruthapuravalli Kapalpattu

Folk Literature
In the path of Revival
Maruthapuravalli
Sailors' Song
by

T. Sanmugasuntharam, B. A. (Cey.)
Dip - in . Ed. (Cey.)

Publishers
Arul Velliottu Akam,
Mavai Kanthasamy Kovilady,
Tellippalai,
Sri Lanka.

Printers :
Kugan Press,
Tellippalai.

PRICE Rs. 4.00

All Rights Reserved

பதிப்புறை

மக்கள் கலைமீது எனக்குப் பெரும் ஈடுபாட்டை ஏற்படுத்தியவர் என்னருமைத் தந்தையார் மூளாய் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைத் தலைமை ஆசிரியராக இருந்த ஆ. தம்புச்சட்டம்பியார். பல்கலைக் கழகத் தில் நான் கற்கும் போது, மக்கள் கலையை மேலைத் தேயப் புலமை என்னும் கண்ணேடு மூலம் நோக்க வைத்தவர் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப் பேராசிரியர் கலையருவி க. கணபதிப்பிள்ளை. இவர் எனக்கு வழிகாட்டியாக இருந்தமை என் பெரும்பேறு.

பட்டப் படிப்பிற்குப் பின்னர் என்னைக் கலைத் துறையில் ஈடுபடும்படி செய்தவர் யாழிப்பாணப் பல் கலைக்கழகத்துத் துணைவேந்தர் ச. வித்தியானந்தன். இவர் இலங்கைக் கலைக்கழகத்துத் தமிழ் நாடகக் குழுவின் தலைமைப் பொறுப்பை 1956இல் ஏற்றுர். ஏற்று இவர் நாடகக் கலைக்கும், மக்கள் கலைக்கும் ஆற்றிய தொண்டு நாடறியும். இந்தக் குழுவிலே சேர்ந்து உழைக்க வேண்டும் என் இவர் அங்புடன் பணித்தார். இந்தப் பணிப்பு என்னை மேலும் தூண்டியது; மக்கள் கலையில் ஈடுபட வைத்தது, மக்கள் கலைப்பற்றிய விபரங்களைத் திரட்டுவதில் ஈடுபடுவேன். இவர் என்னை மேலும் ஊக்குவிப்பார்; நல்ல குறிப்பு களை வழங்குவார். இவரிடம் இருந்து நான் கற்றவை பல, என் வீட்டிற்கே வந்து என் இலக்கிய முயற்சி களைக் கேட்டு யோசனை தருவார். இப்பெரியாருக்கு நான் பெரிதும் கடமைப்பட்டுள்ளேன். அது சொல்லில் அடங்காது.

பேராசிரியர் ச. வித்தியானந்தனுடன் பேராசிரியர் கார்த்திகேச சிவத்தம்பி, சூத்துக் கலைஞர் மூது மாணி சி. மென்னாரு போன்றவர்களும் கடமை புரிந்தனர். ஆகவே மேலும் நல்ல கருத்துக்களையும் இவ்

விருவரிடமும் பெற்றேன். பின்னைநாளில் பேராசிரியர் சிவத்தம்பி, நாடகக் குழுவின் தலைமைப் பதவியை ஏற்றார். (1970) என்னையும் அக்குழுவில் பணிபுரியும் படி அழைத்தார். மக்கள் கலை பற்றி என்னுடன் கலந்துரையாடுவார். தனக்குரிய தனி ஆர்வத்துடன் என்னை ஊக்குவிப்பார்.

நான் திரட்டுகின்ற மக்கள் கலை விபரங்களைப் பற்றிக் காலத்துக்குக் காலம் பேராசிரியர் க. கைலா சபதி வினவுவார். மிகவும் நுணுக்கமாக ஆராய்ந்து அவ்வப்போது ஆலோசனை வழங்குவார். இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் பணியாளராக இருந்த என் இனிய நண்பன் திரு. சி. வி. இராச சுந்தரம் பி. ஏ. என் முயற்சிகளுக்கு எப்போதும் ஊக்கமளிப்பார். .

பேராசிரியர் கைலாசபதி, பேராசிரியர் சிவத்தம்பி, ஒலிபரப்புப் பணிப்பாளர் திரு. சி. வி. இராச சுந்தரம் ஆகியோரின் பணிப்புப்படி “மக்கள் கலை யும் மறுமலர்ச்சிப் பாதையும்” என்னும் பொருள் பற்றி இலங்கை வாசனையில் பேசினேன். இதனால் இதுபற்றி மேலும் ஆராய வேண்டும் என்ற ஆசை மேலும் வளர்ந்தது. யாழ்ப்பாணத்து வரலாற்று விளக்கம் பலவற்றையும் பல்கலைக் கழகத்து வரலாற்றுப் பேராசிரியர் கார்த்திகேச இந்திரபாலா, தமிழ் தலைமை விரிவுரையாளர் கலாநிதி அ. சண்முக தாஸ், வரலாற்று விரிவுரையாளர் திரு. வி. சிவசாமி எம். ஏ. ஆகியோரிடமிருந்து பெற்றேன். இதே பல்கலைக்கழகத்தின் துணைநூலகர் நண்பன் ஆ. சிவநேசச்செல்வன் எனக்குச் செய்த உதவி இம்மட்டன்று. திரு. மு. சண்முகத்தின் வாழ்க்கைக் குறிப்பை எழுதி தந்த “அன்பன் பாலனுக்கும்” என் நன்றி.

என் சக ஆசிரியர் பண்டிதர் செ. நடராசா எனக்கு எல்லா உதவிகளையும் உளம் உவந்து செய்

தார்; நான் கேளாமலே உதவவார்; ஆலோசனை வழங்குவார்.

இவர்கள் எல்லோருக்கும் என் உள்ளம் கணிந்த நன்றி உரித்தாகுக. இவர்களின் உதவியை நான் மேலும் நாடி நிற்கிறேன் என்பதைப் பெருமையுடன் கூற விரும்புகிறேன்.

“மறுமலர்ச்சிப் பாதையில் மக்கள் கலைகள்” என்னும் தொடரிலே மேல் வருவன் இடம்பெறும்:-

1. மாருதப்புரவல்லி — கப்பற்பாட்டு
2. குருநாதர் மாண்மியம்
3. காகப்பிள்ளையார் மாண்மியம்
4. நாய்ச்சிமார் மாண்மியம்
5. வெற்றிலை மாண்மியம்
6. காவடிப் பாட்டு
7. கண்ணகை அம்மன் குளிர்ச்சிப் பாட்டு

என் நண்பர்களான இருவர் என் முயற்சியைப் பாராட்டி உரை வழங்கியுள்ளார். என் இலக்கிய “வாழ்க்கைக்கு உறுதுணையாக அமைந்துள்ள வர் “குகன் அச்சகம்” முகாமையாளர் திரு. சி. நவரத்தினம். இவர்களுக்கும் என் நன்றி:

கந்தசாமி கோவிலடி
மாவிட்டபுரம்
தெல்லிப்பழை

த. சண்முகசுந்தரம்
20 - 10 - 80

மக்கள் கலைக் களஞ்சியமாகத் திகழ்ந்த முருகர் சண்முகம்

இலங்கையின் வடபாகத்தில் காங்கேசன் துறை வீரமாணிக்கன் தேவன் துறை, ஜம்புநாவல் துறை, உசமன்துறை போன்ற பல துறை முகங்கள் இருந்தன. சோழப் படையெடுப்பின் பின் இத் துறை முகங்கள் பண்டமாற்று வணிகத்துக்கு உதவியதோடு சிறந்த படைக்கலப் பயிற்சி முகாங்களாகவும், பாதுகாப்பு அரண்களாகவும் சோழப் பேரரசர்களினால் மாற்றப் பட்டன. இத்துறை முகங்களின் நிர்வாகம் சோழப் படைத் தலைவரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. இப்படைத் தலைவரும் அவனது குடிகளும் இவ்வாறு இலங்கையின் வடபகுதியில் குடியேறித் திரைகடலோடித் திரவியம் தேடி வணிகம், கடற்ரெயில், சற்று உட்பகுதியில் கமத்தொழிலுஞ் செய்து வந்தனர். இவர்களது வழித்தோன்றல்களில் ஒரு வரே காங்கேசன் துறையில் பிறந்து தமது ஒப்பற்ற சேவையினாலும் தொண்டினாலும் ஆளுமைத் திறனாலும் இப்பகுதி மக்களின் நன்மதிப்பையும் மரியாதையையும் பெற்று அவர்களது தலைவராக விளங்கிய திரு. முருகர் சண்முகம் அவர்களாவார்.

திரு. சண்முகம் அவர்கள் தாம் பிறந்த குடிமரபுக் கொப்பத் தமது மகளை இன்னேர் துறைத் தலைவனும் நாவாய்கள் கட்டிக் காங்கேசன் துறை முகத் தில் ஏற்றுமதி இறக்குமதி வணிகத்தில் ஈடுபட்டு அரும் பொருள் தேடிய திரு. அருணாசலம் என்பவரின் மகன் துரைச்சாமிக்கு மனம் முடித்து வைத்தார். தமது தந்தையாரின் துறை முக வணிகத்திலேயே திரு. அருணாசலம் துரைச்சாமியும் ஈடுபட்டார். திரு. சண்முகம் அவர்கள் தமது மகன் கனகசபையும் காங்கேசன் துறை முக ஏற்றுமதி இறக்குமதி வணிகத்தில் ஈடுபட்டுச் செல்வம் சேர்க்கும் பணியைக் கண்டு

இன்புற்றூர். இப்பொழுது இத்துறை முக வணிகத்துல்.. திரு. சண்முகம் கனகசபை அவர்களின் இரண்டாவது மகன் ஜெயபாலசிங்கம் ஈடுபட்டுப் பொருள் சம்பாதி த்துத் தமது குடிப் பெருமையையும் குலப் பெருமையையும் உயர்த்திப் புகழ் ஈட்டி வருகின்றார்.

இவ்வாறு குடிப் பெருமையைப் போற்றிக் காத்து வளர்த்து வந்த திரு. சண்முகம் அவர்கள் அரசமருத்துவ மனையில் மருந்தாளராகக் கடமை யாற்றிய தமது ஆற்றல் அனுபவத்தைக் கொண்டு மக்களுக்கு இலவச மருத்துவ சேவை செய்வதில் தமது ஒய்வு காலத்தின் ஒரு பகுதியைச் செலவிட்டார். தமது முன்னேரின் வாகடங்கள், ஏடுகள் முதலிய வற்றில் கண்ட மருந்து முறைகளை நன்கு அறிந்து கொண்ட திரு. சண்முகம் அவர்களை நாடி மக்கள் மருந்துகளையும் மருத்துவ ஆலோசனைகளையும் பெற ஏராளமாக வருவார்கள். இவரிடம் நாவாய் நூல் கப்பற் பாட்டுப் போன்ற ஏடுகளும் இருந்தன.

திரு. சண்முகம் அவர்களின் பெயரைச் சொன்ன வடன் மாவிட்டபுரக் கோயில் காத்திகைத் திருவிழா நினைவு அவரைத் தெரிந்த பலருக்கு வந்துவிடும். திரு. சண்முகம் அவர்கள் சமயத் திருப்பணிக்குத் தம்மை அர்ப்பணித்தவர். தமது மக்களின் சமயமறுமலர்ச்சிக்கும் வித்திட்டவர் அவரே. இவர்களையும் தம்மோடு சேர்த்து சமயப் பணியில் ஈடுபடுத்தி வரு. காங்கேசன் துறையைப் பல உப துறைகளாகப் பெரியதுறை, குரக்கன்துறை, தாழையடித்துறை, மலைக்குடாத்துறை எனப் பிரித்து, ஒவ்வொரு உப துறைக்கும் ஒவ்வொரு உப தலைவனை நியமித்தார். துறைத் தலைவர்கள் அத்துறை மக்களிடமிருந்து பணம் பெற்று சமயப் பணிகளுக்கும் பிற சமூக, பொருளாதார நடவடிக்கைகளுக்கும் எனத் தலைவர் திரு. சண்முகமிடம் ஒப்படைப்பார்கள். காங்கேசன் துறை வெளிச்சவீட்டுக்கு அருகில் உள்ள கடற்கரையில்

பொதுக்கூட்டம் நடைபெறும். சமய சமூக, பொருளாதார பிரச்சனைகள் இங்குதான் ஆராயப்படும்; முடிவுகள் எடுக்கப்படும். திரு. சண்முகம் அவர்கள் தலைவராகவும் ஏனைய துறைத் தலைவர்கள் உறுப்பினர்களுமாகக்கொண்டு இயங்கும் ஒருவகைமானிய முறைச் சமுதாய அமைப்பு அங்கு காணப்பட்டது. இப்பகுதிவாழ்மக்கள் மாவைக் கந்தனுக்குக் கார்த்திகை விழா எடுப்பதோடு காங்கேசன்துறையில் இருக்கும் நரசிங்க வயிரவர் கோயில் நிர்வாக பராமரிப்பு வேலையிலும் ஈடுபட்டு வருவதற்கு ஊன்றுகோலாக விளங்கியவர் திரு. சண்முகம் அவர்களே! சிதைந்த நிலையில் இருந்த காங்கேசன்துறை நரசிங்க வயிரவர் கோயிலைப் புதுப்பித்து மக்கள் ஆதரவுடன் குடமுழுக்கு வைபவழங்க செய்து வைத்தார் திரு. சண்முகம்!

இவ்வாறு தாம்பிறந்த மன்னுக்கும் மக்களுக்கும் அரிய தொண்டாற்றிய திரு. சண்முகம் அவர்களின் புகழ் குன்றின் மேலிட்ட தீபம் போல் எஞ்சான்றும் ஓளிவிட்டுப் பிரகாசிக்கும் என்பது திண்ணம்.

“ அன்பன் பாலன் ”

வாழ்ந்துரை

என் வாழ்ந்தில் பெரும்பகுதியை அம்பிகையின் புகழ் பாடுவதிலேயே செலவு செய்து வருகின்றேன். என்பெருமதிப்பிற்குரிய அறிஞர் த. சண்முகசுந்தரம் எனக்கு பலவகையிலும் உதவியவர். இவர் ‘ மறுமலர்ச்சிப்பாதையில் மக்கள் கலை’ என்னும் பொருள் பற்றித் தொடர்ச்சியாக நூல்களை எழுதி வருகிறார் என்பதையிட்டு நான் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன். என்னைப் பேர்றிஞர் பேராசிரியர் ச. வித்தியானந்தன் மூலம் இலங்கை பல்கலைக்கழக சூத்துகளுக்கு பின்னணி இசை வாசிக்க ஒழுங்கு செய்தவர் திரு. த. சண்முகசுந்தரம். பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் இலங்கைக் கலைக் கழகத்து தமிழ் நாடகக் குழுவிற்கு தலைவராக இருந்தபொழுது கலை நிகழ்ச்சிகளில் பங்கு கொள்ள வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தந்தவரும் இவரே. இவர் எழுதிய “ கலையும் மரபும் ” என்ற நூலிலே எனக்கும் ஓர் இடம் கொடுக்கப்பட்டது. ஆகவே திரு. சண்முகசுந்தரத்தின் முயற்சி வெற்றிபெற வேண்டுமென அம்பிகையை கையெடுத்து கும்பிடுகின்றேன்.

அம்பனை,
தெல்லிப்பழை,
10-10-1980.

சிவநாதக் கலைமனி
சீ. சிதம்பரப்பிள்ளை

வாழ்த்துறை

மக்கள் கலையில் நீண்டகால ஈடுபாடுடைய அறிஞர் த. சண்முகசுந்தரம் “ மறுமலர்ச்சிப் பாதையில் மக்கள் கலைகள் ” என்னும் பொருள் பற்றித் தொடர்ச்சியாக நூல்களை வெளியிடுகிறார். முப்பது ஆண்டுகளாக இவர் மக்கள் கலைஞர் தரம் உயர் வேண்டுமென உழைத்துவருகிறார். என்னைப் பொறுத்த வரையில் இவரின் அரிய முயற்சியையிட்டு இரட்டிப் பான் பெருமை அடைகின்றேன். இவரும் நானும் ஒன்றாகக் கற்றேரும். எங்கள் பெருமதிப்பிற்குரிய பேராசிரியர் ச.வித்தியானந்தன் மூலம் என்னை இலங்கைக் கலைக் கழகத்து தமிழ் நாடகக் குழுவிற்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தவர் கலைஞர் த. சண்முகசுந்தரம். இவரின் அரிய முயற்சியினாலேயே எனது “அரிச்சுந்திரமயானகாண்டம்” தோன்றியது. இவரின் இந்த ஒப்பற்ற ஆராய்ச்சி முயற்சி சிறந்தோங்க வேண்டுமென கசாத்துறைப் பிள்ளையாரை நான் கைதொழுது நிற்கின்றேன்.

வசந்தகானசபை,
காங்கேசன்துறை.
10-10-1980.

நடிகமணி
வி. வி. வைரமுத்து

மறுமலர்ச்சிப் பாதையில் மக்கள்க்கு 1

தமிழில் மக்கள் இசை — கப்பற்பாடு

ஆசிய ஆபிரிக்க நாடுகள் பலவும் இன்று அரசியல் சுதந்திரம் பெற்றுவிட்டன. பொருளாதாரச் சுதந்திரம் பெற இவை பெரிதும் முயலுகின்றன. இந்தச் சுதந்திரத்துடன் கலைச் சுதந்திரத்தையும் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். கலைத்துறையில் தனித் தன்மையைப் பேணி அந்தத் தனித்துவம் மூலம் பிறநாட்டு ஆதிக்கம் இல்லாத சுதந்திரமான கலைப் பாதையை ஒரு நாடு பின்பற்ற வேண்டும். இதுவே கலைச் சுதந்திரம் என்பதன் பொருளாகும். அரசியல் சுதந்திரம் பெற்ற ஒரு நாடு தன் கலையின் பழசுதந்திரம் பெற்ற ஒரு நாடுடின் எதிர்க்காலத்தை வளம்படச் செய்யும். ஆபிரிக்க மக்களுடைய “யாசு” இசையிலும் பார்க்கப் பழமையும் இனிமையும் நிறைந்த தமிழ் இசை இன்று முடங்கிக் கிடக்கின்றது. ஏன் இந்த முடக்கம்?

தமிழ் இசை என்றதும், இந்திய சாத்திரீய இசை என்ற கருத்தை உயர்ந்தோர் மட்டத்தில் ஒரு சாராார் பரப்பி வருகின்றனர். மக்கள் இசைதான் மெருகு பெற்றுச் சாத்திரீய இசையானது என்பதை இந்த உயர்ந்தோர் குழாத்தினம் மறந்து விட்டனர்; அவ்வது அந்த உண்மையை மறைக்கப் பார்க்கின்றனர். சாத்திரீய இசைக்கு மெருகு கொடுக்கிறோம் என்ற போர்வையில் இந்த உயர்ந்தோர் குழாத்தினர் இசையைக் கொலை செய்கின்றனர். இன்று இசையரங்குகளில் என்ன நடக்கின்றது? இவர்களுடைய இசை நிகழ்ச்சிகளில் வெறும் உடலைத்தான் காண்டு

கின்தேரும்; உயிரைக்காண முடியவில்லை. இதனால் இந்த உயர்ந்தோர் குழாத் தினரின் இசைக்கும் பொதுமக்களுக்கும் உள்ள இடைவெளி கூடிக் கொண்டு வருகின்றது. இந்த நிலை நீடிக்கக்கூடாது. இன்றைய இளாஞ்சிர சாத்திரிய இசையைப் புறக்கணித்து விட்டுப் பொப்பிசையை நாடுகின்றனர். இந்த அவை நிலையை நீடிக்கவிடக்கூடாது. தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்து மக்களின் இசைக்கு மறுமலர்ச்சிப் பாதை ஒன்றை வகுக்க வேண்டும்.

மக்கள் கலை மறுமலர்ச்சிப் பாதை ஒன்றை வகுக்க வேண்டும்.

மக்கள் கலையின் மறுமலர்ச்சிப் பாதை என்றதும் இந்த உயர்ந்தோர் குழாத்தினர் மிரண்டு விரண்டு எழுகின்றனர்; கூக்குரல் எழுப்பி ஓலமிடுகின்றனர். மக்கள் கலை என்றதும் ஏதோ பேயோ பூதமோ என்று அஞ்சுகின்றனர். மக்கள் இசை வெறும் குப்பை என்ற கருத்தைப் பரப்புகின்றனர். தமிழைப் பொறுத்தவரையில் மக்கள் கலைக்கு என்றுமே முதலிடம் கொடுக்கப் பட்டுள்ளது. சிலப்பதிகாரத்தில் உள்ள வரிப்பாட்டுக்களே இதற்குத் தக்க சான்று. தமிழ் இசையின் உச்ச நிலை திருமுறைகளில் காணப்படுகின்ற பண், பொருளை உணர்ந்து எல்லோரும் கேட்டு மகிழ வேண்டும் என்பதற்காகவே பண் முறை எழுந்தது. திருமுறைப்பாடல்கள் என்றும் அழியாது இருப்பதற்கு இதுவே காரணம். அதனாலே தான் திருமுறைகள் என்றுமே மக்கள் இசையாக, மக்களை மகிழவைக்கும் கலைப் பெட்டகமாகத் திகழ்கின்றன. சிலப்பதிகாரத்தில், திருமுறையில் உள்ள இசைக்கு முதலிடம் கொடுங்கள் என்று வலியுறுத்தி வை என்ன? இதில் ஏதும் பிழையும் உண்டோ? மக்கள் இசை என்ற பெரும் பரப்பில் கப்பற் பாட்டு, குறவுஞ்சி, தெம்மாங்கு, காவடிப் பாட்டு, கும்மி என்பவை அடங்கும். இவை இன்றும் பொது மக்களை மகிழ வைக்கின்றன; மகிழ்வித் துக் கொண்டே இருக்கின்றன.

நீற்க, இன்றைய சாத்திரிய இசையை நோக்கு வோம். சாத்திரிய இசையில் தமிழ்ப் பாட்டிற்கு முதலிடம் இல்லை. பிறமொழிப் பாடல்களே இசை அரங்கில் இடம்பெறுகின்றன. விளங்க முடியாத பிறமொழிப் பாடல்களுக்கு மணிக்கணக்காகச் சுரம் பாடுகின்றனர். சுரம் பிழித்தவர் போலவே இந்த இசைவல்லார் படும் வேதனை தான் எத்தனை? நடுங்கு கிறுர்கள்; முறைக்கின்றார்கள்; ஆவேசம் வந்து ஆடுகின்றார்கள். இந்திலையில் எமது இளந்தலைமுறையினர் பொப் இசையை நாடுகின்றனர். காலத்திற்கு ஏற்ப மரபை விட்டுக் கொடுக்காமல் சாத்திரிய இசையைச் சுற்று “இலகு” செய்யுங்கள் என்று இந்த இசைப் புலிகளைக் கேட்டால், “அனுச்சாரம், அபத்தம், அடப்ரமேசவரா!” என்று வசை பாடுகின்றனர், இந்த இசைவல்லார். நல்லது. சாத்திரிய இசையைப் பொதுமக்கள் மீது வாடைஞாலி. இசை அரங்கு மூலம் தினிக்க முயலும் போதுதான் பெரும் ஏமாற்றம் ஏற்படுகின்றது. பொதுமக்கள், குறிப்பாக இளாஞ்சிர சாத்திரிய இசையை வாய்ப்பாட்டில் வெறுக்கின்றனர். இந்த வெறுப்பு நிலையை ஆாய்ந்து ஆவன செய்யப்படவேண்டும்.

ஏழு சுரங்களைக் கவனிப்போம். இந்த ஏழு சுரங்களும் வீணை, நாதசுரம், புல்லாங்குழல் போன்ற இசைக்கருவிகளில் பேசுகின்ற சுகத்தை வாய்ப்பாட்டிலே காணமுடியவில்லையே! மணிக்கணக்காக இரடிலே காரணமுடியவில்லையே! மகிழ்கின்றனர். தவில் நிகழ்ச்சி இளாஞ்சிரப் பெரிதும் கவர்ந்துள்ளது. காரணம் என்ன? இசைக்கருவிகளுக்குப் பாட்டும் பொருளும் முக்கியம் இல்லை. மெட்டுத்தான் முக்கியம். இதனாலேதான் இசைக்கருவிகளில் பிறமொழிப் பாடல்கள் பேசுகின்ற இசைக்கருவிகளில் பிறமொழிப் பாடல்கள் பேசுகின்ற

சுகத்தை வாய்ப்பாட்டிலே காண்முடியவில்லை. பாடகர்களுக்குப் பிறமொழிப் பாடல்கள் விளங்குவதில்லை. இசை வல்லார்க்கு இந்தக்கதி. இதனாலேதான் இசை அரங்கங்கள் வெறிச்சோடிக் கிடக்கின்றன. நாதசுரக்கச்சேரியின் போது மக்கள் கூட்டம் பொங்கி வழி கிண்றது; ஆரவாரம் கரைபுரண்டோடுகின்றது. தலில் கச்சேரியின்போது மக்களின் மகிழ்ச்சி வெள்ளப் பெருக்காகி விடுகின்றது. இதனால் வாய்ப்பாட்டு வல்லார் இசைக்கருவி விற்பன்னர்கள் மீது வஞ்சம் தீர்க்க முற்படுகின்றனர். தமிழ் இசையை நசுக்கப் பார்க்கின்றனர். எத்தனை காலத்திற்கு இந்தநிலை நீடிக்கும்? பிறமொழிப் பாடல்களைத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்தின் மீது தினிக்கின்ற இசை வல்லார் ஒரே பாடல், ஒரே இராகம் ஒரே பாணி என்று செக்கிமுக்கின்ற மாடுபோலச் சுழன்று அவஸ்படுகின்றனர். அதுமட்டுமன்று! தமிழ் இசை உலகத்தையும் அவஸ்படுத்துகின்றனர். இவர்களின் இசையரங்கு என்பது உயிர்ற உடம்பிற்கு ஆடை அணிகள் இட்டு மகிழ்வது போல இருக்கின்றது. இந்த நிலையிலே “ தமிழ் இசையை வளர்க்க வேண்டும்; முன் னேற்ற வேண்டும். பொதுமக்களுக்கு அதனை விளங்கக்கூடியதாகச் செய்ய வேண்டும்.” என்று குரல் எழுப்புவதில் பிழையும் உண்டோ?

விளங்காத மொழியிலே “ ராமா நீசமான ” என்று பாடுகிறார் பாகவதர். அதன் பின்னர், தேவை இல்லாத சங்கதிகளில் இறங்கித் தானும் துன்பப் படுத்துகின்றார். விளங்கக் கூடிய தமிழ் மொழியில் தேவாரம் திருவாசகம், திருப்புகழ், நந்தன் கீர்த்தனை, இராம நாடகக் கீர்த்தனை போன்ற வற்றை இசை வல்லார் ஒருவர் உள்ளம் உருகிப் பாடுகின்றார். பாடல் தேங்குப் பாய்கின்றது. இப்படியான பாடல்களுக்கும் ஏனைய தமிழ்ப் பாடல்களுக்குமிருந்து இடம் மறுக்கப்படுகின்றது. விளங்காத மொழியில் இராமன் புகழ் பாடினால், ஆபாசம்

முறைந்த வடமொழிப் பாடல் பாடினால், அது இசை, விளங்குக் கூடிய மொழியில் சிவஜை, உமையை, வந்துமாலை, முருகனைப் பாடினால் “ அது இசையில்லை ” என்கின்றனர். அதுமட்டுமா! “ இது இசையில்லை வடாலை, வசை,” என்று கூடச் சொல்லுகின்றனர். முறையில் பாடினால் “ இலகு சங்கிதம் ” என்கின்றனர் ஒரு சாரார். நல்லது. இலகு சங்கிதம் என்றும் அல்லது மெல்லிசை என்றால் கடின சங்கிதம் ஆய்வாறு வல்லிசை என்ற ஒன்று இருக்கத்தானே இலகும். விளங்காத பிறமொழி இசையும், கருங்கல்லை உளி வைத்துப் பொழிவது போலச் சரம் பாடுவதும் கடின இசை, வல்லிசை என்ற பரப்பிலே அடங்கும். இந்தப் பரப்பு உயர்ந்தோர் “ மட்ட ” இசை யென்று சொல்லி இச்சாரார் அமைதி கொள்ளட்டும்!

பிறமொழிச் சாத்திரிய இசைக்குத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்தில் எத்தனை வரவேற்பு இருந்திருக்கின்றது என்பதற்கு இதோ இரண்டு கதை; நகைச்சுவைக் கதை. இக்காலக் கதையை முதலிலே பார்க்கலாம். பொது மக்கள் பெருந்திரளாகக் கூடிக் காவல் நிலையத்தில் பெரும் ஆர்ப்பாட்டஞ் செய்கின்றனர்; கற்கலை வீசுகின்றனர். உடனே காவற்காரர் ஒருவர் பாகவதர் வீட்டிற்கு ஓடிப்போகின்றார். பாகவதர் முன்பாகச் சென்று வணக்கம் தெரிவிக்கின்றார். “ ஐயா ! பாகவதரே ! எம்மைக் காப்பாற்றுங்கள். காவல் நிலையத்தின் முன்பாக மக்கள் கூடி ஆர்ப்பாட்டஞ் செய்கின்றனர். நீங்கள் வந்து இரண்டு பாட்டுப் பாடுங்கள். கூட்டம் அப்படியே கலைந்து போகும். தடியடி, கண்ணீர்ப்புகை, துப்பாக்கிச் சூடு எதுவும் தேவைப்படாது ” என்றுஇருந்து நின்றார். இது இக்கால நகைச்சுவைக் கதை. அக்காலத்து நகைச்சுவைக்கு ஒர் எடுத்துக்காட்டு. செல்வாற்கால வீட்டுக் கலியாணத்திலே பாகவதரின் இசை நிகழ்ச்சி நடந்தது. பாகவதர் சரம் பாடத் தொடங்க

கினார். இதனைக் கேட்டுக்கொண்டு நின்ற சூடியான வன் ஒருவன் அழுத் தொடங்கினான். பாகவதரின் சிடன் ஒருவன் சூடியானவனிடம் போனான். “அப்பா! நீ பெரிய இரசிகன் போல இருக்கின்றது,” என்று சிடன் பாராட்டினான், “எனக்கு இராகம் சரம் ஏதும் தெரியாது. பாகவதர் கத்துவது போலத் தான், என் கறுப்பி ஆடு மழையிலே நனைந்து சன்னி வந்து கத்திக் கத்தி இறந்தது. நான் செல்லமா வளர்த்த ஆடு”, என்று சொல்லிக் குடியானவன் மேலும் அழுதான்.

தமிழில் தேசிய இசை மறுமலர்ச்சியை மக்கள் இசை மூலம் தான் ஏற்படுத்தலாம். மறுமலர்ச்சி என்றால் அது மக்களுக்கு விளங்க வேண்டும். வாய்ப் பாட்டில் “வாதாபி கணபதி” என்றால் யாருக்கு விளங்குகின்றது? “ஞான விநாயகனே” அல்லது “அருள்புரிவாய் கருணைக்கடலே” என்றால் மக்கள் விளங்குகின்றனர். இராகம், தாளம் விளங்காவிட்டாலும் பொருளை உணர்ந்து விளங்கிச் சுவைத்து இசையில் ஈடுபடுகின்றனர்.. மெருகு செய்யப்பட்ட இசையே சாத்திரிய இசை. பாம்பாட்டியின் இசை தான் சாத்திரிய இசையில் பின்னர் இடம்பிடித்துக் கொண்டது. பண்ணிசையும் அப்படியேதான். பண்ணிசைதான் தமிழ் இசையின் வேர். மக்கள் இசையை, இசைவல்லார் ஒருவர் கொலை செய்வதற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு.-

“காடு டைய சுட லைப் பொடி டூசி”

எனப்பாடகர் பாடுகின்றார். அப்பொழுது பண்ணிசை தன்னுயிரை இழக்கின்றது. மக்கள் இசை தான் வேர். வேர் இல்லாமல் மரம் இல்லை. வேரைப் புறக்கணித்து விட்டு இன்றைய இசை வல்லார் மரத் திலே ஏறி இருக்கின்றனர். மக்கள் இசைக்குப் பல முனையிலும் எதிர்ப்பு இருக்கின்றது. சாத்திரிய இசை வல்லாரின் எதிர்ப்பு ஒரு புறம். மெத்தப்படித்தவர்

எவ்வும் தமிழ்மைத்தாமே கூறிக் கொள்பவரின் எதிர்ப்பு மற்றும் புறம்: ஈழத்திலே ஐரோப்பிய ஆட்சி நிலிஸ்த் தின்னாம் அவரின் எச்சத்தார் இன்னும் மக்கள் இசையை எதிர்க்கின்றனர். மக்கள் இசை போர்போன்றது. நல்ல நிலம் அனுங்கோடைப் போது பாலை போலக் காட்சி தருகின்றது. மழைக்காக உழவு ஏன் ஏங்கிக் கொண்டிருக்கின்றனர். கால் நடைகள் புல்தேடி அலைகின்றன. அறுகம் புல்லின் தழையைக் கடக்க காணமுடியவில்லை. கருமேகம் ஒன்று கையளவில் வட்கோடியில் தோன்றுகின்றது. இருந்தாற் போலக் காலமழை பொழிகின்றது. நிலத்தின் அடிப்பிள மழையின் வருகைக்காக ஏங்கிக் கிடந்த அறுகம் புல்லின் வேர் தொழிற்படுகின்றது, பாலை போன்ற நிலம் மாறிவிட்டது. அதுபசும் புல் நிரம்பிய தரையாக மாறிவிட்டது. பழைய நிலம் புதிய நிலமாகிய காட்சியைக் காணக் கூடியதாக இருக்கின்றது. வரட்சியை எதிர்த்து நிற்கக் கூடிய வலிமை அறுகம் புல்லின் வேருக்கு உண்டு. அதே போன்று, இசைவல்லார், மெத்தப்படித்தவர், ஐரோப்பிய ஆட்சியாளர், அவரின் எச்சங்கள் ஆகியோரின் எதிர்ப்பு என்னும் கோடையை, மக்கள் இசை என்னும் வேர் எதிர்த்து நிற்றது; நிற்கிறது. மக்கள் இசையின் வேர் சாக வில்லை. சுதந்திரம் என்ற மழையின் பின்னர் மக்கள் கலை என்னும் வேர் மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்துகின்றது. இந்தமறுமலர்ச்சியைத் துரிதப்படுத்துவது எமது தலையாய் கடமை.

மக்கள் இசை இனிமை நிரம்பியது: பொருள் நிரம்பியது. நாதசர இசை வல்லார் ஒருவர் இருந்தார். இவரின் வாத்தியத்திலிருந்து புன்னுகவராளி காவடிப் பாட்டு, கப்பற் பாட்டு, தேவாரம், திருவாசாரம், திருப்புகழ் எட்டிக்குடிசால் போன்றவை பாகாகக் கரைந்து ஓடும். இவரின் இசை பொது மக்களை அந்தக் காலத்தில் பெரிதுங் கவர்ந்தது. அத்துடன் சாத்திரிய இசை அரங்குகளில் இவரின் வாத

தியம் விறுக்காகப் பேசும். இதனால் பொருமையுற்ற ஏனைய வித்துவான்கள் இவரைப் “பாம்பாட்டிப் பயல்” எனத் தமக்குள் எள்ளி நகையாடுவதும் உண்டு; ஆனால் அவர் என்றுமே மக்கள் கலைஞருக்கவே திகழ்ந்தார்.

மக்கள் கலையின் பெருமையை உணராத மெத்தப்படித்தவர் ஒருவர், நாட்டார் பாட்டை எப்படி அனுகினார் என்பதற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு. நாட்டார் பாடல் என்றால் “‘குப்பை’ என்பது இவரின் கருத்து. இப்படியானவர், மேல்வரும் பாட்டைப் பேராசிரியர் கலையருவி கணபதிப்பிளையின் ‘சங்கி லி’ நாடகத்திலே காண்கின்றார். இது ‘இழிசனர் வழக்கு’ என மெத்தப் படித்தவர் எள்ளிநகையாடுகிறார். இந்தப் பாட்டைக் கட்டிய கலைஞரின் பெருமையை இந்த மெத்தப் படித்தவர் உணரவில்லை சரி. அவருக்கு இப்பாடலில் பொலிந்துள்ள பொருளை விளக்கலாம்.

“சன்னாகச் சந்தையிலே — பறங்கி
சங்காணப் போட்டுவிட்டான்
பார்த்துக் கொடுப்பவர்க்குப் — பறங்கி
பாதிச் சங்காளு கொடுப்பான்.”

பாடவின் பொருள் இதோ :— பறங்கியரின் ஆட்சியை ஈழத்துத் தமிழ் மக்கள் எதிர்த்தனர். அந்த எதிர்ப்பை அவர் மக்கள்பாட்டு மூலம் உணர்த்துகின்றார். பறங்கி ஏன் இந்த நாட்டிற்கு வந்தான்? மக்களைச் சுரண்டவே வந்தான்; சந்தைக்கு வந்து மக்கள் கொண்டுவந்த பொருளைத் தான் நினைத்த விலையில் பறங்கி வாங்குகிறான். மக்கள் இவனின் கட்டளையை எதிர்க்கவும் முடியாது. மதுமயக்கத் திலே பறங்கி சந்தைக்கு வந்தான். மக்களின் உழைப்பை உறிஞ்சுகின்ற அவனுக்கு மதுவும் புகையிலையும் பொழுது போக்கு. வெறியில் பறங்கி சங்காளத் தொலைத்துவிட்டான்.

பாடுபட்டுப் பார்த்து கொடுத்துக் கொடுத்தால் பறங்கி பாதிச் சங்கான் நாள் கொடுப்பான். சங்கானில் இரண்டு பகுதி கூண்டு. ஒன்று புகையில் அடைத்து நெருப்பு மூட்டு வழங்கும் ரூபரிய பகுதி; மற்றது காம்புப் பகுதி. வாயில் வைத்துக் காம்பு மூலம் புகையை இழுக்க வேண்டும். பாதிச் சங்கானத்தான் பறங்கி பரிசாகக் கொடுப்பான். முருவதையும் கொடுக்க மாட்டான். அதாவது பறங்கி தானும் வாழுமாட்டான். மற்றவரையும் வாழுவிடமாட்டான். மெத்தப்படித்தவருக்கு பிடிப்பொடுதுதான் மக்கள் கலையின் பெருமை விளங்குகின்றது.

மா மூ ஸை க ஜோ க் கிட்டங்கிகளிலிருந்து வண்டி வில் ஏற்றிக் கொண்டிருக்கின்றனர் தொழிலாளர். அவர்கள் பஞ்ச இலக்கணம் படித்தார்களோ இல்லையோ தெரியாது; ஆனால், எந்த நேரமும் பாட்டு அவர்கள் வாயில் இருந்து வரும். அப்பொழுது அரசில் நிதியமைச்சராக இருந்த யு. பி. வண்ணநாயக் கார் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் வரி குறைப்பதாகச் சொல்லியிருந்தார். அதனைவைத்துக்கொண்டு மக்கள் இலக்கியத்திற்கு ஏற்ப நான்கு அடிகளை அந்தத் தொழிலாளி இசைத்துப் பாடினார். நான் கேட்டு மகிழ்ந்தேன்.

“வண்ணி நாயக்கர் என்ன சொன்னார்?
வரிகுறைப் பேள் என்று சொன்னார்
பின்னர் எங்களுக்கு என்ன குறை
சரிப்பிடியடா மாவை மக்கான்”

ஆகவே, மக்கள் கலையின் பெருமையைத், தனித் தன்மையை, இனிமையை, எமது நாட்டவர் உணரவேண்டும். மறுமலர்ச்சிப் பாதைக்கு மக்கள் கலையிலைகோலும்.

மாநாடுப்பூரவல்லிக் கப்பற்பாட்டு

கடலிலே தொழில் புரிகின்ற மக்களின் வாழ்க்கையை எடுத்துக் காட்டுகின்ற நாடகம் ஒன்று அண்மையில் அரங்கேறியது. உள்ளத்தைத் தொடுகின்ற கப்பற்பாட்டு அந்நாடகத்தில் இடம்பெற்றமை பொருந்தும். அத்துடன் கப்பற் பாட்டு 1 மெட்டை வேறு ஒரு தேவைக்கும் அந்த நாடக ஆசிரியர் கையாண்டுள்ளார். கடலிலே தொழில் புரிகின்ற மக்களின் வாழ்க்கையைச் சுரண்டுகின்ற முதலாளியைத் தொழிலாளர் மடக்கிப் பிடித்து விட்டனர். மடக்கிப் பிடித்த முதலாளியைத் தொழிலாளர் பலர் கயிற்றிலே கட்டி இழுத்து வருகின்றனர். இப்படியான முதலாளியை இழுத்து வருகின்றபோது, கப்பற்பாட்டு மெட்டைத் தொழிலாளிகள் பயன்படுத்துகின்றனர். சுரண்டி வாழுகின்ற முதலாளியை இலகுவாக மடக்க முடியாது என்பது புதிய கருத்து. இந்தப் புதிய கருத்தை உணர்த்தப் புதிய மெட்டு இந்தப் பாட்டிற்குப் பயன் படுத்தப்படுகின்றது பழைய கப்பற் பாட்டு மெட்டு. பழைய கலை வடி வங்களுக்குப் புதிய சமுதாயத்தில் இடம் உண்டு. இது எதிர்காலத்திற்குரிய நல்ல அறிகுறி.

மக்கள் இசை என்ற உயிர்த்துடிப்புள்ள பெரிய பரப்பில் கப்பற்பாட்டு அடங்கும். அன்று தொடக்கம் இந்தக் கப்பற்பாட்டு பொதுமக்களின் கலைவாழ்வில் பல வகையிலும் பயன்பட்டு வருகின்றது. “பூத்தம்பி விலாசம் 2” “சகலகுணசம்பன்னன் 3” நாடகம் போன்றவற்றில் கப்பற் பாட்டு இடம்பெற்றுள்ளது. வசந்தன் ஆட்டத்திலும் 4. இது கையாளப்படுகின்றது. ஆட்டக் காவடி நிகழ்ச்சியிலும் இந்த மெட்டு விரும்பிக் கையாளப்பட்டு வருகின்றது. பொதுமக்களுடைய பெரும் ஆதரவை இந்த மெட்டு இன்னும் இழக்காமலிருக்கின்றது;

இறக்காத கலையாக - வாழும் கலையாக இது திசம் கின்றது. நாடகங்களிலே இந்தக் கப்பற்பாட்டு கானடா, புன்னாகவராளி போன்ற இராகங்களில் பாடப்படுகின்றது. இந்தப் பாடலுக்குத் தேவையில் லாத சங்கதிகளை வைத்துப் பாடினால் என்ன நடக்கும்? அதுதன் உயிர்த்துடிப்பையும் இவியையையும் இழந்துவிடும்; உயிரற்ற உடலாகிவிடும்.

மக்கள் கலை, காலத்தை வெல்லும் தன்மை உடையது. மக்கள் கலையில் தனித்தன்மையையும் அதனைப் போலி அறிஞர் பரம்பரையில் வந்த ஒரு சாரார் எதிர்த்தது பற்றியும் “கலையும் மரபும்” என்ற நாலின் முகவுரையில் கூறப்பட்டுள்ளது 5. மக்கள் கலையாம் நந்தன் கீர்த்தனையை இயற்றி இறவாத புகழ்படைத்தவர் கோபாலகிருட்டினபாரதியார். இவரைப் பெரியவர் இருவர் மதித்தது பற்றிப் பார்ப்பது மிகவும் பொருந்தும். யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஆறு முகநாவலர் அருட்செல்வர்; அறிவுக்கடல்: பெரும் கலைஞர். கோபாலகிருட்டினபாரதியாரின் பாட்டைக் கேட்டு நாவலர் பெருமான் ஒருநாள் மகிழ்ந்தார். மறுநாள் பாரதியார் கேளாமலே, நாவலர் பொருள் வழங்கித் தன் மகிழ்ச்சியைப் பாரதியாருக்குத் தெரி வித்தார். 6 கேளாமலே உரிய இடத்து மரியாதை செய்வது நாவலரின் உயர்ந்த பண்பு. பாரதியாருடன் தொடர்பு கொண்ட மற்றவர் அறிஞர் மீனாட்சி சந்தரம்பிள்ளை, இல்லை பார்க்கப்போனால் அவரிடம் பாரதியார் வலிந்து தொடர்புவைக்க வீரும்பினார். பின்னையவரின் கருத்துப்படி நந்தன் கீர்த்தனையில் பல வகைப் பிழைகளும் இருந்தன: ஆகவே பாயிரம் பாடித்தரப் பின்னைவாள் மறுத்தார். பின்னர் பாரதியாரின் வாயினாலே அந்த இசைப் பாட்டைக் கேட்டு மகிழ்ந்தார் இப்பின்னைவாள்: கேட்டு உள்ள மகிழ்ந்து, பாயிரம் பாடித் கொடுத்தார். 7 மக்கள் கலைக்கு நாவலர் பெருமான் காட்டிய ஆதரவும் பின்னைவாள் காட்டிய எதிர்ப்பும் இன்றும் இருக்கின்றன.

மற்றப் பாரதியாராகிய சுப்பிரமணிய பாரதியாருக்குத் தொடக்கத்தில் எதிர்ப்பு இருந்தது. இன்று சுப்பிரமணிய பாரதியார் பெரும்புலவரின் வரிசையில் இடம் பிடித்துவிட்டார். சாதாரண புலவர் பாட்டைப் படைக்கின்றார். பெரும்புலவர் தன்பாட்டு மூலம் புதுயுகம் ஒன்றையே படைக்கின்றார். பாரதியார் யுகம் ஒன்றையே படைத்துள்ளார். “செந்தமிழ் நாடென்னும் போதினிலே இன்பத் தேன் வந்து பாயுது காதினிலே” எனப் பாடினார் சுப்பிரமணிய பாரதியார். “பாயுது” என்பதில் இலக்கண வழுவண்டெனக் கற்றேர் குற்றம் கண்டனர். காதினிலே தேன் பாய்ந்தால் காது செவிடாகி விடும் என நலன் ஆய்வுப் புலவர் குறைகூறுகின்றனர் : ஆனால் சுப்பிரமணிய பாரதியார் இறவாத புகழ் பெற்றுள்ளார். “தில்லை வெளியில் கலந்துவிட்டாலவர் திரும்பியும் வருவாரோ ?” என்று கோபாலகிருட்டின் பாரதியார் பாடி மங்காத புகழ் பெற்றார். “வீர சுதந்திரம் வேண்டி நின்றார்” எனக் சுப்பிரமணிய பாரதியார் பாடிப் புதுயுகம் கண்டார். இப் பாரதியார் களை எதிர்த்தவர்கள் எங்கு இருக்கின்றனர் என்று கேட்குமளவிற்கு மறைந்துவிட்டனர். உயிர்த்துடிப்புள்ள செய்யுள் எப்போதும் காலத்தை வென்று நிற்கும். இந்த வகையில் பார்க்கப்போனால் கப்பற பாட்டும் அதன் இனிய மெட்டும் காலத்தை வென்று நிற்கின்றன. இப்படியான பாட்டு நாடகங்களிலும் வாத்தியங்களிலும், வானெனுவியிலும் மக்களை மகிழ்விக்கின்றது; தொடர்ந்தும் மகிழ்விக்கும்; இதில் ஜயமில்லை.

மாற்றம்

கப்பற்பாட்டுத் தனது களத்தில் - அதாவது கடவில் தொழில் நடக்கும் இடத்தில் - இன்று அருகிக் கொண்டு வருகின்றது. இப்படி அருகுவதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. நெய்தல் நிலமக்களுக்குரியது

கப்பற்பாட்டு. துடுப்பு வலிக்கின்ற படகிற்குப் பத்தாக இன்று யந்திரப் படகு வந்துவிட்டது. பாய்க்காப்பாலுக்குப் பதிலாக இன்று யந்திரக்கப்பல் வந்துள்ளது. பொழுது போக்கிற்காக இன்று கப்பல் தொழிலாளர் பாட்டுப் பாடுவது குறைவு. வானெனுவிப்பாட்டை, ஒலிப்பதிவு நாடாக்களை கேட்டு மகிழ்கின்றனர். கடல் வீரர்களின் களைப்பைப் போக்க இன்று தீவரப்படப் பாடவின் ஓலிப்பதிவுத் தட்டுக்கள் வந்து விட்டன. மாற்றம் தவிர்க்கமுடியாதது. இந்தச் சூழ்நிலையில் பழையகலை வடிவங்களுக்குப் புதிய களத்தை அமைக்கவேண்டியதிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இப்படியான புதுப்பாதை அமைப்பைக் கலைஞர்கள் ஏற்று நடக்கவேண்டும். புதுப்பாதை அமைப்பதற்குப் பயன்படும் என்ற நம்பிக்கையிலேயே இந்த மாருதப்புரவள்ளிக் கப்பற் பாட்டின் ஒருபகுதி வெளியிடப்படுகின்றது. இந்தக் கப்பற் பாட்டில் சில ஏற்கனவே “வாழ்வு பெற்ற வல்லி” ஓராடகத்தில் வெளி வந்தவை. சமூத்துத் தமிழ்பேசும் மக்களிடம் கலை ஆரவார் மேலும் வளரவேண்டும் என்ற நம்பிக்கையிலே இப்பாடல் அச்சேறுகின்றது-

பழங் தமிழகத்தில் நெய்தல்ஸில மக்கள்

தமிழ் மக்களுடைய தொழிலாகப் பண்ணைக்காலந் தொட்டுத் திரைகடல் ஒடுவது இருந்து வருகிறது. நிலத்தை ஐந்து வகையாகப் பிரித்து அதற்கு இலக்கியமும் இலக்கணமும் கண்ட பெருமை தமிழ்மக்களுக்கே உரியது. ஒவ்வொரு நிலத்திற்கும் பணி இருந்தது. குறிஞ்சிப் பண் போன்றவை பின்னர் சாத்திரிய இசையில் இடம் பெற்றன. பண்ணைய தமிழ் இலக்கியத்தில் பொதுமக்களின் வாழ்க்கையே பெரிதும் இடம் பெற்றது. பொதுமக்களின் வாழ்க்கை மையச் சங்கத்துச் சான்றேர் அழகுறப் படம் பிடித்துக் காட்டினர். கடலும் கடல் சார்ந்த இடமும் நெய்தல் நிலம். இப்பகுதியில் வாழ்கின்ற மக்கள் கட

ஒட்டன் நம் வாழ்வைப் பினித் துள்ளனர். இந்தவாழ்க்கையை நெய்தல் நிலம் பற்றிய இலக்கியம் எடுத்துக் கூறுகின்றது.

பண்டைய தமிழ்மக்களின் சமுதாய அமைப்பில் மக்கள் குழாங்கள் இருந்தன. இந்தக் குழாங்களுக்குத் தலைவர் இருந்தனர். இந்தக் குழாத் தலைவர் பின்னர் படிப்படியாகக் குறுநிலமன்னராயினர். குறுநிலமன்னருக்குப் பின்னர் பெருநிலமன்னர் தோன்றினர். சேர, சோழ, பாண்டிய, பல்லவ பேரரசு அமைப்புக்களில் கடல் கடந்த படையெடுப்புக்கள் இடம் பெற்றன. கடல் தொழிலிலும், கலத்தில்பண்டம் ஏற்றிச் செல்வதிலும் ஈடுபட்ட நெய்தல்நிலமக்களிடம்படைகளை ஏற்றிச் செல்லும் பொறுப்பும், கரையோரப் பகுதிப் பாதுகாப்பும், பகைவரைக் கடலில் எதிர்த்துப் போர் செய்கின்ற கடமையும் வழங்கப்பட்டன. மன்னனின் கடற்படையில் நெய்தல்நிலமக்களே இடம் பெற்றனர். தொடக்கத்தில் ஐந்துநிலமக்களும் சமுதாயத்தில் ஒத்த நிலையையே பெற்றனர். ஆரியருடைய சாதிக் கட்டுக்கோப்புப் படிப்படியாகத் தமிழ்நாட்டில் இடம் பெறத் தொடங்கியது. இதனால் நெய்தல்நிலமக்கள் தமது உயர்நிலையை இழந்தனர். ஆரியர்களின் வாழ்க்கையில் கடற்படைமுக்கியமான இடத்தைப் பெறவில்லை. நிலப்படையே முக்கியமான இடத்தைப் பெற்றது, ஆரியரின் போர்நிலத்திலேயே நடந்தது. ஆற்றை ஆரியர் கடந்தனர்; கடலைக் கடந்தனர் என்று கூறமுடியாது. ஆரியரிடம் வலிமை மிக்க கடற்படை இருந்திருக்குமாயின் “நாவாய் சத்திரியர்” என்ற ஒரு பிரிவு தோன்றி பிருந்தாலும் இருக்கும். தமிழ்நாட்டில் இருந்த கடற்படைவீரர் “கடல் மள்ளர்” என்ற பெயரைப் பெற்றிருந்தனர் என்பது இந்தக் கப்பல் பாட்டின் மூலம் தெரிகின்றது. மள்ளர் என்போர் வீரர். 9. இந்தக் கடல் மள்ளர் கப்பல் கட்டுந் தொழிலிலும்,

நிறைகடல் ஓடும் முயற்சியிலும் கைதேர்ந்தவர்களாக இருந்தனர். சோழப் பேரரசின் கடல் கடந்த முயற்சிக்குக் கடல் மள்ளரே உறுதுணையாய் இருந்தனர். 10 கடலூடன் வாழ்க்கையைப் பினைத்துள்ள இந்த வீரரின் மரபிலே பின்னர் தாழ்வுநிலை ஏற்பட்டது. இந்த காலத்திலேதான் வடதினியாவிலிருந்து வந்த “குருகுலத்தார்” தான் கடல் மள்ளர் என்றகருத்து வழுப்பெற்றது போலும். சங்க காலம் தொடக்கம் தமிழ்நாட்டிலே வாழ்ந்த நெய்தல்நிலமக்களே இவர்களைக் கொள்வதே பொருந்தும்.

ஈழத்தில் நெய்தலநிலமக்கள்

தொன்றுதொட்டு ஈழத்தில் நெய்தலநிலமக்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். “வங்கம் மலிந்தனவாக” எடுதிலங்கைத் துறைமுகங்கள் இருந்தன. நாவாந்துறை என்பதே “யம்புகொலம்” என்ற பெயரைப் பெற்றது போலும். நாவாந்துறைதான் பெளத்தம் இலங்கைக்கு வரமுன்னர் வாழ்ந்த நாகமக்களின் துறைமுகமாக இருந்ததென ஆராய்ச்சியாளர் கருதுவார். இங்குதான் பெளத்தர் வெள்ளரசமரக் கிளைக்காக்கொண்டுவந்து இறக்கினர். மேலும் 11 வடதிலங்கையில் வாழ்ந்த கடல் மள்ளரின் உதவியைச் சிங்களமன்னர் காலத்துக்குக் காலம் நாடினர்: இலங்கையின் வடபகுதியில் உள்ள துறைமுகங்களின் பெயர்கள் விரிவாக ஆராய்ப்பட வேண்டியவை. மேலும் வெள்ளிலங்கையிலும், கஞ்சத்துறை, பாணந்துறை போன்ற இடப்பெயர் பலவும் இருக்கின்றன. யாழ்ப்பாளத்தின் கடற்படை பற்றி யாத்திரிகர் இப்பன்பட்டிடா வியந்து எழுதியுள்ளார். 12. கடல் மள்ளரின் வீரத்தையும் அவர் போர்த்துக்கேயரை எதிர்த்தார் போராடிய திறமையையும் குவரேசு சவாமிகள் விகாவும் விபரமாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். 13. கடல் மள்ளரின் தலைவன் குருகுலத்தலைவன் என்ற பெயராப் பெற்றிருந்தான்புகுருகுலத்தலைவன் என்ற சிறப்

புப்பெயரும் இவருக்கிருந்தது. குருகுலமக்கள் கடல் ஒடுவதுடன் மற்போர், வாள்வீச்சு, ஈட்டி எறிதல்' கவண் எறிதல், யாணேயற்றம், குதிரையேற்றம் என் பவற்றிலும் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தனர்.

“ கல்லெறிதல் கவண்கட்டுதல்
பொல்லாத குருகுலத்தார் செயல் ”

என்ற கூற்று இதனால் எழுந்தது போலும்.

வடபகுதித் துறைமுகங்களின் வீழ்ச்சி

வடபகுதித் துறைமுகங்கள் மிகவும் சுறுசுறுப்பாக இயங்கி வந்தன. ஊர்காவற்றுறை, காங்கேசந்துறை, தொண்டமனுற்றுத்துறை, வல்லுவெட்டித்துறை, பருத்தித்துறை என்ற பெயர்கொண்டு முடிகின்ற, இடப்பெயர் பலவும் இருக்கின்றன. திருக்கொண்மலை· திருக்கேதிச்வரம் போன்ற துறைமுகங்கள் மிகவும் உன்னதமான நிலையில் இருந்தன என்பதற்குப் பல ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. சோழப் பேரரசுக் காலத் திலும் அதற்குப் பின்னரும் இத்துறைமுகங்கள் நல்ல நிலையில் இருந்தன. 15. போர்த்துக்கேயர் யாழிப் பாண்ததைக் கைப்பற்றிய பின்னர் யாழிப்பாணத் திலே நடந்த விடுதலைப் போராட்டத்தின்போது தென் னிந்தியப் படைகள் வடபகுதித் துறைமுகங்களில் வந்து இரங்கின. தொண்டமானாலும், பருத்தித் துறை போன்ற இடங்களின் பெயர்களை குவரேசு சுவாமிகள் மிகவும் விவரமாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். 16. ஊர்காவற்றுறையில் கடற்கோட்டையைக் கட்டிய ஒல்லாந்தர் காங்கேசந்துறையிலும் கோட்டையொன்றைக் கட்ட முயற்சி செய்தனர். அடித்தளம் கட்டிய நிலையிலேயே இது கைவிடப்பட்டது. ஆங்கிலேயரின் ஆட்சித் தொடக்கத்திலும் வடபகுதித் துறை முகங்கள் நன்கு செயற்பட்டன. பின்னர் இத்துறை முகங்கள் படிப்படியாகத் தமது உயர்நிலையை இழந்தன, கொழும்புத் துறைமுக அபிவிருத்தி, ஆங்கிலப்

பேரரசின் குடியேற்றக் கொள்கை வடபகுதித் துறை முகங்களைப் பெற்றும் பாதித்தன.

கடல் சார்ந்து வாழ்க்கை :

கடல்மேலே செல்வது ஆபத்து நிறைந்த தொழில். ‘ஆகவே கடலில் தமது வாழ்க்கையுடன் பிணத் துள்ள மக்களிடம் தொன்றுதொட்டுக் கடவுள் நம் பிக்கை சிறப்பான இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. பழந்தமிழ் இலக்கியம் இதற்குச் சான்று பகரும். நெய்தல் நிலமக்களின் வழிபாட்டிலே கடவுளர் இடம் பெற்றனர். 17. கடலிலே நெய்தல்நில மக்கள் சிறப்பான வழிபாட்டுடன் இறங்குவர். கரை சேர்ந்தபின்னரும் நன்றிக்கடன் தெரிவிக்கும் முகமாக வழிபாடு செய்வர். நிலத்திலே தொழில் புரிகின்ற உழவர் நிலத்தை நிலமடந்தை, நிலமெனும் நல்லாள், பூமாதேவி என்ற சிறப்பான பெயரைச் சூட்டி வழிபட்டனர். நிலத்தைப் பெண்மைக்கடவுளாக்கினர். மொகஞ்சதாரோ. அரப்பா மக்கள் என்பதற்குச் சான்றுகள் உண்டு. 18. அதே போன்று கடலிலே தொழில் புரிகின்ற மக்கள் ‘கடல் அணங்கு’ ‘கடல் தாய்’ ‘சமுத்திரதேவி’ போன்ற பெயர்களைக் கடலுக்குக் கொடுத்தமை இது ஜோலேதான். இக்கடற் பாட்டிலும் கடல் மடந்தைக் காப்பு இடம் பெற்றுள்ளது. துறைமுகங்களை அடுத்துப் பல கோவில்கள் இருந்தன. இக் கோவில்களில் பலவும் கிராமியக் கடவுளர் வழிபாட்டு நிலையங்களாகவே இருந்தன. இக்கோவில்களில் பொங்கல், படையல் மடை என்பனவற்றுடன் கூத்து, பாட்டு, கும்மியாட்டம் போன்ற கலை நிகழ்ச்சிகளும் இடம் பெற்றன. இப்படியாகப் பழக்கப்படுகின்ற பாடல்கள் கடலிலே தொழில் புரியும்போது ஏற்படுகின்ற களைப்பைப் போக்கக் கடல் மள்ளர் கப்பற் பாட்டைப் பயன்படுத்தினர். ஆழ்கடலிலே ஆபத்து ஏற்படுகின்ற பேளையில் கடல்

மள்ளர் தமது குலதெய்வத்தை வேண்டிய பாட்டு மூலம் வழிபாடு செய்தனர். இப்பாடல்களுக்குப் பல விதமான மெட்டுகளும் பயன்பட்டன. இந்த மெட்டுகள் மிகவும் இலகுவானவை; எல்லோருஞ் சேர்ந்து பாடக்கூடியவை; பொருளும் மிகவும் இலகுவானது. கப்பற் பாட்டு மக்கள் கலை. இந்த மெட்டே மெருகு ஊட்டப்பட்டுப் பின்னர் சாத்திரீய இசையிலும் இடம் பெற்றது.

கடவுளர் வழிபாட்டுடன் மெட்டும் இந்தப் பாடல்கள் நின்றுவிடவில்லை. கடவுளே தொழில் புரிகின்ற மக்களின் வாழ்க்கைமுறையையும் சிக்கல்களையும் இப்பாடல்கள் மையமாகக் கொண்டிருக்கும்.

கப்பற்பாட்டுச் சிறியதாகவும் பெரியதாகவும் அமையும். துடுப்பு வித்தல், பாய் விரித்தல், பாய் இறக்குதல் போன்ற வேலை நடைபெறும்போது சிறிய பாடல்களைக் கடல் தொழிலாளர் பாடுவர். காற்றின் உதவியோடு கப்பல், படகு, சீராகச் செல்லும்போது கடல்மள்ளருக்கு அதிகம் வேலை இருக்காது. அப்பொழுது கதையை எடுத்துரைக்கின்ற பெரும் பாடல்களைப் பாடுவர். இதற்கு மத்தளம், உடுக்கு, கடம், தாளம் போன்ற கருவிகளும் இசைக்கப்பட்டன. பாட்டு ஒருவர் கூறிறுக அமைந்தால் மள்ளர் ஒருமித்துப் பாடுவர். இருவர் அல்லது மூவர் கூறிறுக அமைந்தால் மள்ளர் குழுக்களாகப் பிரித்து நின்று பாடுவர். இம்மட்டன்று; கரையிலே கப்பல் கட்டும் வேலை, பழுது பார்க்கும் வேலை போன்றவை நடைபெறும் போதும் வேலைத் தளத்திலும் தொழிலாளர் இப்பாடல்களைப் பாடித் தமது களைப்பைப் போக்குவர். இப்படியான பாடல்கள் பெரும்பாலும் செவி வழியாகவே வந்துள்ளன. நெடுங்கதைப் பாடல் சில ஏட்டிலே பொறிக்கப்பட்டும் இருக்கின்றன. ஏடு குருகுலத் தலைவனின் வீட்டிலே பேணிப் பாதுகாக்கப்படும். இந்த ஏடுகள் இன்று அழிந்துபோயின.

மாருதப்புரவல்லி கதை :

இங்கு இடம்பெறுகின்ற கப்பற் பாட்டு ஒரு பகுதி மாருதப்புரவல்லியைப் பாட்டுடைத் தலைவியாகக் கொண்டது. மாருதப்புரவல்லியின் கதையை “ யாழ்பாணவைபவ மாஸீ ” விவரமாகக் கூறுகின்றது. 19. கப்பற்பாட்டிலே இந்தக் கதை சில மாற்றங்களைப் பெற்றுள்ளது. இப்பாட்டிலே நான்கு பகுதி உண்டு. அவையாவன : -

(1) மாருதப்புரவல்லியின் தந்தை திசையுக்கிர சோழன் தன்மகளின் நோயை நினைந்து, உணவை, தன் கடமையை, இசையை. ஏனைய அரண்மனைச் சுகங்களை மறந்து வாழ்கிறுன்.

(ii) இப்படித் துண்பத்தில் ஆழ்ந்து இருக்கின்றவளை ஆறுவி சாந்தவிங்கன் கண்டு தேற்றி ஈழத்திற்குத் தீர்த்தயாத்திரை செய்யும்படி பணிக்கின்றன.

(iii) மாருதப்புரவல்லியைத் தமிழ் நாட்டிலிருந்து ஏற்றிவரும் கப்பல் புயலில் அகப்பட்டுத் தத்தளித்துக் கரை சேருகின்றது. வல்லியார் நகுலமுனிவரைக் கண்டு வணங்கி ஆசிபெற்றுத் தன் நோயைத் தீர்த்த மாடித் தீர்க்கின்றார்.

(iv) மாருதப்புரவல்லி, கோயிற்கடவைப் பூசாரி யார் சடையங்கரைக் கண்டு திருப்பணி வேலை தொடங்க உத்தரவு பெறுகின்றார். இது நடந்து கொண்டிருக்கும் போது வல்லியாரின் திருமணம் நடைபெறுகின்றது. வல்லியாரின் பரிவாரம் தாம் நாடு திரும்பி இந்த நற்செய்தியை சொல்கிறது.

: கோயிற்கடவை என்னும் இடத்தில் சடையங்கரை என்ற வேளான் மரபுப் பூசாரியார் வெள்ளி வேல் ஒன்றை வைத்து வணங்கினார். இதுவே தமிழ் மக்களின் பண்டைய முருக வழிபாடு. இதனை உணர்த் தவே இன்றும் வெள்ளிவேல் ஒன்று மாவை மூல

முர்த்திக்கு அருகில் வழிபாட்டிற்காக வைக்கப் பட்டுள்ளது.

மாருதப்புரவல்லி செவிவழிவந்த கதை :

வேல்முருகன் கட்டணப்படி எழுந்த கந்தசாமி கோயில் :

ஒரு நாட்டிலே வழக்கத்திலிருக்கும் கதைகள் அந்த நாட்டின் வரலாற்றைச் சீரிய முறையில் அமைப்பதற்கு ஒரு வழியில் உதவும். ஈழத்தில் உள்ள மாவிட்டபுரம் கந்தசாமி கோயில் எழுந்த வரலாறு யாழிப்பாண வைபவ மாலையில் இடம்பெறுகின்றது. "நோய் நீங்கிய மாருதப்புரவல்லியார் மாவிட்டபுரம் கந்தசாமி கோயிலைக் கட்டுவித்தார். மாருதப்புரவல்லி தனக்குக் குதிரைமுகம் நீங்கின காரணத்தினாற் கோயிற் கடவை யென்னுங் குறிச்சிக்கு மாவிட்டபுரம் எனப் பெயர் சூட்டி அவ்விடத்திலே கோயிலைக் கட்டுவிக்க ஆரம்பித்து....." என யாழிப்பாண வைபவ மாலை கூறும்.

"கோயிற் கடவை" என்பது இப்போதைய மாவிட்டபுரத்தின் பழைய பெயர் என்பது இதனால் வெளியாகின்றது. இந்தக் கோயிற் கடவை பற்றிச் செவிவழி வந்துள்ள கதையை இங்கு ஆராய்தல் சாலவும் பொருந்தும். கோயில் இருந்தபடியாலேயே இதற்குக் கோயிற்கடவை என்னும் பெயர் வந்தது. யாழிப்பாண வைபவ மாலை குறிப்பிடத் தவறிய கதை இன்னும் இப்பகுதியில் வழக்கிலிருந்து வருகின்றது.

நோய் நீங்கிய வல்லியார் நகுலமுனிவரைப் பார்த்துக் கோயில் அமைக்க வேண்டும். எனத் தன் உள்ளத்தில் உள்ள விருப்பத்தைத் தெரிவித்தார். நகுலமுனிவர் வல்லியாரைப் பார்த்து "மகனே" இங்கு உள்ள காசிவிங்கப் பெருமானுக்குக் கோயில் வேண்டாம். கோயிற் கடவைப் பக்கம் உன் கவனத்

தைத் திருப்பு எனப் பணித்தார். கோயிற் கடவை என்ற குறிச்சியிலே பெரியதோர் மாமரம் பரந்து வளர்ந்து நின்றது. அதன் கீழ் வெள்ளி வேல் ஒன்றை நட்டு வழிபட்டு வந்தார்கள். அதன் அப்போதைய பூசாரியாகச் சடையர் என்னும் முதுபெரும் கிழவர் இருந்தார். அவர் நோன்பிற் சிறந்தவர். ஒரு நாள் மாலைப் பொழுதிலே விளக்கு வைத்துவிட்டுச் சடையனார் திரும்பினார். அவர் திரும்ப முன்னர் நெய்ப் பந்தத்தை யாரோ கையால் அவித்து விடுவது போலத் தெரிந்தது. கிழவனார் ஊன்றிக் கவனித்தார். மாமரத்தில் வழமையாக இருந்த இராசநாகம் விளக் கிலே சுற்றிக்கொண்டிருந்தது.

கோயிற் பாம்புதானே? நல்ல பாம்பு. நான் பாலூற்றி வளர்த்த பாம்பு என எண்ணிக் கிழவனார் விளக்குக்குக் கிட்டச் சென்றார். என்றுமில்லாத வகையில் அந்த நல்ல பாம்பு சிறிப் பாய்ந்து படமெடுத்தாடியது. மனம் உடைந்த கிழவனார் வீடு திரும்பினார். இரவு உணவை அவர் கையாலும் தொடவில்லை. புரண்டு புரண்டு பாயிற் படுத்தார். நித்திரை வரவில்லை. சுற்றுக் கண்ணயர்ந்தார். கணவு கண்டார். அவர் வணங்கும் வேல் அவரின் தலைமேல் வந்திருந்தது. வேலைப் பிடித்த குழந்தை முருகன் தனமறை உபதேசம் செய்த வாயைத் திறந்து பேசி னார். "அப்பா! சடையனாரே! நீங்கள் பரம்பரையாக எம்மை வழிபடுகின்றீர்கள். அதன் பயன் வீண் போகவில்லை. எனக்கு இந்த மாமரம் போதாது. இனி நீங்கள் யோசித்துச் செய்யலாம்". வேலும் மறைந்தது. முருகனும் மறைந்தார். கிழவனார் கண்ணத் திறந்து பார்த்தார். தான் விளக்கு வைத்ததைத் தடுத்த நாகம் முருகன் கட்டணப்படி வந்ததாக எண்ணி மனம் ஆறுதலடைந்தார்.

அடுத்தநாள் சடையனார் சுற்றுத் தயக்கத்துடன் கோயிற்கடவை வேலன் சந்திதிக்கு வந்தார். பாம்பு

மேல் மரத்திலுள்ள கிளையில் வளையப்பட்டு இருந்தது. கோயிலில் உள்ள பெண் மான்குட்டி வந்து நின்றது. முற்றின செந்தினை காற்றிலே கலகலத்தது. கரும்புச் சோலை காற்றிலே மெல்லிய ஓலியைக் கிளப்பிற்று. அந்த இடத்தில் ஏதோவொரு புதுமை இருப்பதைக் கிழவனார் உணர்ந்தார். பத்தி சிரத்தையுடன் விளக்கை ஏற்றினார். சோழப் பேரரசின் வீரனேரு வன் சடையனார் முன்பு வந்து மரியாதையாக நின்றான்.

“வல்லியார் சற்று உங்களுடன் பேச விரும்புகிறோ. உத்தரவு கிடைத்தால் உடனே அழைத்து வருவோம்” என்றான் அந்த வீரன். “தவத்தாலுயர்ந்த வல்லியாரைக் காண என்ன தவம் செய்தேனே தெரியாது. உடனே அழைத்து வாருங்கள்” என்றார் சடையனார். வாழ்வு பெற்ற வல்லியார் சடையனாரைக் கண்டதும் நிலத்தில் வீழ்ந்து வணங்கினார். சடையனாரும் வல்லியார் வணங்க முன்னரே நிலத்தில் விழுந்து வணங்கினார். “நகுலமுனிவர் கட்டளைப்படி” இவ்விடம் வந்தேன். நீங்கள் வேலை வைத்து வணங்கும் இடத்தில் முருகனுக்கு ஒர் ஆலயம் எடுக்கலாம் என்பது என் எண்ணம். தங்கள் உத்தரவைக் கோருகின்றேன்” என வல்லியார் தாழ்மையுடன் கூறினார். “நீங்கள் கேட்க முன்னரே எம்பெருமான் எனக்குக் கட்டளை பிறப்பித்துள்ளார். நான் நேற்று விளக்குவைப்பதற்குக் கோயில் நாகம் இடந்தரவில்லை. கனவிலே முருகன் தோன்றி எனக்கு மாமரம் போதாது என்று கூறினார்” எனச் சடையனார் சொன்னார். “என்னே முருகப் பெருமானின் பெருமை. நானும் நேற்றுக் கனவு கண்டேன். கோயிற் கடவையில் கோயில் கட்டி எழுப்பு. சடையனாருடைய மாமரமும் வெள்ளி வேலுந்தான் எனக்கு உகந்தவை. எனினும் உன் விருப்பத்திற்கும் இடம் தருவேன். மாமரமும் வேலும் பழையபடி இருக்க வேண்டும். சடையனார் எனக்கு வழி மேபால் விளக்கு

வைக்க வேண்டும். அருகில் நீ கட்டியெழுப்பும் கோயில் வான்முகட்டைத் தொட்டாலும் தொடும்” எனப் புத்தொளி வீசும் வெல் எனக்குக் கனவிலே பணித்தது” எனத் தான் கண்ட கனவைக் கூறினார்.

இருவரும் முருகப் பெருமானின் திருவிளையாடலை எண்ணி மகிழ்ந்தனர். பின்னர் வல்லியாரின் கட்டளைப்படி மாவிட்டபுரம் கந்தசாமி கோவில் திருப்பணி வேலை முடிந்தது. கோவில் கும்பா அபிடேகம் இனிது நடைபெற்றது. 20.

இந்தக் கதை, யாழ்ப்பாண வைபவமாலை கூறுது விடுத்த ஒரு பகுதியை இங்கு தருகின்றது. மாவிட்டபுரம் கந்தசாமி கோயில் இரண்டாம் வீதியில் இப்பொழுதும் பெரியதோர் மாமரமும் நிற்கின்றது. பழைய கதையை வலியுறுத்தும் வகையில் இந்த மாமரம் பரந்து வளர்ந்து நிற்கின்றது எனக் கொள் வாரும் உளர். இதுவே தலவிருட்சம்.

காங்கேசன் துறையில் வாழுகின்ற மக்கள் சிறந்த முருகனடியார்கள். இவர்களே மாவிட்டபுரம் கந்தசாமி கோயில் காரத்திகைத் திருவிழாவின் உபயகாரர். மாருதப்புரவல்லியாரின் கட்டளைப்படி காங்கேயனின் திருவுருவச் சிலை கயாத்துறையில் வந்திரங்கியது. இதைத் தெரிவிக்கின்ற கப்பல் திருவிழாவையும் இப்பகுதி மக்களே சிறப்பாகச் செய்து வருகின்றனர்.

கப்பற்பாட்டு ஏடு :

இந்தக் கப்பற்பாட்டை எழுதிய புலவர் யாரெனத் தெரியவில்லை. இதன் ஏட்டுப் பிரதி யொன்று காங்கேசன் துறையைச் சேர்ந்த சைவத்திரு. மு. சண்மூகத்திடம் இருந்தது. இவர் அரசினர் வைத்தியசாலையில் மருந்தாளராகக் கடமையாற்றியவர், சிறந்த

முருகனடியார். மாவிட்டபுரம் கந்தசாமி கோயில் கார்த்திகைத் திருவிழாவைச் செய்கின்ற முருகனடியார் குழாத்தை வழி நடத்துகின்ற பொறுப்பையும் இவரே ஏற்றுவந்தார். இந்த ஏட்டைத் தவிர இவரிடம் நாவாய் நூல்போன்ற வேறுபல ஏடுகளும் இருந்தன. இவரின் மறைவிற்குப் பின்னர் இந்த ஏடுகள் யாவும் காலதேவனின் தாக்குதலுக்கு இரையாகின போலும்.

நன்றி:

இப்பாடலை எனக்குப் பிரதியாக்கித் தந்தவர் என்னருமைத் தந்தையார் மூளாய் சைப்பிரகாச சித்தியாசாலைத் தலைமையாசிரியர் திரு. ஆ. தம்புச் சட்டமியார். 21. இதற்குரிய விளக்கத்தையும் இவரே தந்தார். சில விபரங்களைத் தெளிவுபடுத்திய வர் மாவை ஆதீன கருத்தர் அருமறையாளர், அந்தணர் துவகம் சு. துரைசாமிக்குருக்கள். இவ்விரு வருக்கும் எனது வணக்கம்.

இந்தப் பாட்டு, மக்கள் இலக்கியமாகவே திகழ்கின்றது. அந்தக் காலத்தில் மாவை ஆதீனத்தின் நாதகவர் வித்துவான்களாக இருந்து பெரும் புகழ் ஈட்டியவர் எஸ். சோமாஸ்கந்தர், சு. க. குழந்தை வேலு, நா. சோ. பக்கிரிசாமி என்போர் இந்தப் பாடலுக்குச் சாத்திரிய இசைவடிவம் கொடுத்துக் காவடி ஆட்டம், வடக்கு வீதி இசை நிகழ்ச்சி என்ப வற்றில் வாசி த்து வந்தனர்; வாசித்து மக்களின் பெரும் பாராட்டையும் இவர்கள் பெற்றனர். இந்தப் பாராட்டுக்குரிய இசை அமைப்பைப் பற்றி ஆலோசனை கூறி உதவியவர் நாதசரப் பெரும் புலவர் நா. சோ. உருத்திராவதி. இவர் முன்னர் குறிப்பிட்ட பக்கிரிசாமிப் பிள்ளையின் தம்பியார். மாவை ஆதீனத்தைச் சேர்ந்த நாதசர வித்துவான் இன்னிசைப் பேராசான் எஸ். கே. இராசாவும் விளக்

குறிப்புகளைத் தந்துதவினர். இவர் முன்னர் குறிப்பிட்ட குழந்தைவேலுவின் தம்பியார்.

கப்பற்பாட்டுப் பற்றிக் காங்கேசன்துறை, மயிலிட்டி போன்ற இடங்களுக்குச் சென்று முதியவர் பலருடனும் உரையாடி விவரங்களைச் சேகரித்தேன். இவர்கள் எல்லோருக்கும் என் உளப்பூர்வமான நன்றி.

எனக்குப் பலவகையிலும் உதவியாக இருந்தவர் யூரியன் கல்லூரி ஆசிரியர் புலவர் க. நாகவிங்கம். இவரின் ஆர்வத்தினால் இந்நால் விரைந்து உருவாகி யது. இவரே கட்டுவன் வீரபத்திர வசந்தன் நூலையும் பதிப்பித்துள்ளார். எனக்குப் பல வகையிலும் உதவியாக இருந்து ஆலோசனை வழங்கி ஊக்குவித் தவர் அறிஞர் நா. இராமவிங்கம். இவர்கள் எல்லோருக்கும் என் உளப்பூர்வமான நன்றியைத் தெரிவிப்பதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இந் நூலை அச்சிட்டுத் தந்த குகன் அச்சகத்தாருக்கும் என் அன்புகலந்த நன்றி.

த. சண்முகசுந்தரம்.

1. “செல்வானத்தில் ஒரு” சித்திரவேல் (1977) அச்சில் வராதது. தேசிய நாடக விழாவில் இடம்பெற்றது.
2. “பூதத்தமியிலாசம்” பதிப்பு கந்தையா பிள்ளை (1924) பக். 89.
3. “சகலதுணசம்பன்னன்” பாவலர் துரையப்பாபிள்ளை - சிந்தனைச் சோலை - தொகுப்பு நூல் பக்கம் 222. (1960)
4. “மட்டக்களப்பு வசந்தன் கவித்திரட்டு” தி. சதாசிவஜயர் பதிப்பு (1940) பக். 110.
5. “கலையும் மரபும்” த. சண்முகசுந்தரம். (1974)
6. “கோபாலகிருட்டின பாரதியார்” உ. வே. சாமிநாதஜயர். பக். 49. (1941)

7. அதே நால் - பக். 45.
8. “வாழ்வு பெற்ற வல்லி” மாருதப்புரவல்லி நாடகம். த. சண்முகசுந்தரம். (1962)
9. “மன்னர் வீரர்” The Madras Lexicon Page 3116 - Vol. 5.
10. தென்னிந்திய வரலாறு ஏ.கே. பிள்ளைபக். 168
11. “Tamil Culture in Ceylon” M. D. Ragavan. பக். 138.
12. “சங்கிலி நாடகம்” பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை. முன்னுரை பக். xxvi (1956)
13. “The Spiritual and Temporal Conquest of Ceylon” Rev. Fr. Queyroz Rev. Fr. Perera's Edition Page 633. Bk IV.
14. “Tamil Culture in Ceylon” M. D. Ragavan. Page 138
15. “Ibid” Page 138
16. “Queyroz” - Same - Page 636 & 642
“யாழ்ப்பாணத்தில் ஒல்லாந்தர்” பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை. Mahajana College Carnival Souvenir. (1954) Page 39.
17. “தமிழர் சால்பு” பேராசிரியர் சு. வித்தி யானந்தன். (1954) பக். 113, 132.
18. “சிந்துவெளி நாகரிகம்” இராசமாணிக்கானுர்.
19. “யாழ்ப்பாண வைவமாலை” குல. சபா நாதன் பதிப்பு. (1953) பக். 19 பக். 23.
20. “வேல் முருகனின் கட்டளைப்படி எழுந்தகந்தசாமி கோவில்” த. சண்முகசுந்தரம். “தினகரன்” 27-8-1964.
“கோயிற்கடவை” இரா. சுந்தரசர்மா பக். 24. (1965)
21. “வாழ்வு பெற்றவல்லி” மாருதப்புரவல்லி நாடகம். த. சண்முகசுந்தரம், கப்பற்பாட்டு பக். 21, 24, 28.

மாருதப்புரவல்லி கப்பற்பாட்டு

பிள்ளையார் காப்பு

“ததமியாம் மாருதப்புரவல்லிக் கப்பற் பாட்டை பாத்தவழ காகவிங் குரைக்கவே நாம் வந்தோம் நக்தி விநாயகனே யுன்சீரான வருள்தந்து நத்தமமாய்ப் பாடி முடிக்கவுத வுமையா.

சிவன் காப்பு

மாருகனின் தந்தை யேயுமை பாகனே முருகமைசேர் மாருதப் புரவல்லிக் காதையை பாருமைசேர் கப்பற் பாட்டாய் இசைக்கநாம் முருகியே யுமதருளை வேண்டின மேயையா.

முருகன் காப்பு

பேரழகி வள்ளி மணவாளா கார்முகில் வண்ணன் முருகோனே போர்கு ரருடன் புரிந்தவா நீமன முருகி யருளுமையா.

நாமகள் காப்பு

நாமகளே நல்ல பூமகளே வாணி பாமகளே மாருதப் புரவல்லி காதை நாமமுறு கப்பற் பாட்டாய்ப் பாடவருள் நாமமுறத் தந்தெம்மை யானுவாய் ஏந்திழையே.

கடல் மடந்தைக் காப்பு

மன்னன் மகள் வல்லியாரின் காதைதன்னை இங்கு இன்தமிழில் பாடவுந்தன் கண்பார்வை வேண்டும் உன்மடியிற் தவழுமுனது சிறுகுழந்தை நாமே அன்புடன் உன்கழுல்கள் தொழுது பணிந்தோமே.

வசனம்

தமிழ் நாட்டிலிருந்து வல்லியாரை ஏற்றி வரு
கின்ற மரக்கலம் கடல் நடுவே சுழல் காற்றிலே சிக்கு
கிறது. அப்பொழுது கடல்மள்ளர் அவைப்பட்டுத்
தொழில் செய்யும் போது பாடுகின்றனர்.

கடல் மள்ளர்

ஏலையல்லோ ஏலவல்லி
ஏலையல்லோ ஏலவல்லி

அந்தோ !

காற்றடிக் குதே அண்ணே
கடல்குமுறுதே அண்ணே
நாற்றிசையும் நடுங்குதே அண்ணே
மேற்புறமும் மின்னுதே அண்ணே.

இனி,

செல்லாய்ச்சிக் கப்பல் — எங்கள்
செல்லாய்ச் சிக்கப்பல்
பொல்லாத பாறையிலே — சிக்கி
அல்லற்படுமே அண்ணே.

தளபதி விக்கிரமன்

சுழல்காற் றடித்தாலுமென்ன நீர்ச்
சுழிகள் பிரிந்தாலுமென்ன
கைவிட மாட்டாரே தம்பி — நம்
கசாத்துறை விநாயகர் எம்மை
காப்பாரே நீயிதை நம்பு — என்றும்
கசாத்துறை விநாயகரை நம்பி
சேர்வோமே சோராதே திடமாய் — தம்பி
நேராக நாமிரண்டு நாழிகையிற்றுவி
போவோமே கசாத்துறையை இன்னே — தம்பி
போதாச்ச அஞ்சாதே விநாயகனைப் போற்று.

கடல் மள்ளர்

கசாத்துறையிற் பிள்ளையாரே நாமே
கைதொழுது நின்றோமே ஜயா
பாங்கான் கரையோரம் நீரே
திங்கின்றிச் சேர்த்திடு வீரே
அப்பமொடு அவலும் தருவோமே ஜயா
அன்போடு மோதகமும் தருவோமே ஜயா.

விக்கிரமன்

ஆதலால்,

கசமுக்ளைக் கைதொழுது கப்பியை இழு
கக்கானைச் சுருசலுப்பாய்த் திருப்பியே பிடி
தப்பாமல் துறைசேர்வோம் இப்போதே அதி

கடல் மள்ளர்

வசனம்

கடல் எனும் தாயே அன்பான மடந்தையே
எங்களை வாழவைக்கும் தாயே ! எங்களைக்
காரம்மா

ஆறிவாடி தாயே — தாயே
ஆறிவாடி தாயே
சீறிப்பாயும் தாயே — அணங்கே
சினங்குறைந்து அருங்குவாயே
மன்னர் பெற்ற திருமகளை நாவாய்
மாண்பு கொள்ள ஏற்றி
கடலென்னு மாரணங்கே உன்னைக்
கடியதா நீந்திமிகத் தாண்டி.
தொலைவிலுள்ள புண்ணியஞ்சேர் தீர்த்தம்
தோய்ந்து சேர்ந்த வினையினைக் கொல்லவும்
அழுகு இலாக் குதிரைமுகம் நீங்கியே — நல்ல
அழுகுசேர் முகமரசி கொள்ளவும்
அக்கரை தனைச்சேர முயல்கின்றோமே.

ஆதலால்,

ஆறிவாடி தாயே — தாயே
ஆறிவாடி தாயே
ஸ்ரிப்பாடும் தாயே — அணங்கே
சினங்குறைதல் வேண்டும்
ஏலையல்லோ ஏவவல்லி
ஏலையல்லோ ஏவவல்லி.

தளபதி

வசனம்

என் மள்ளரே ! கரையோர வாடை என் மூக்கில்
அடிக்கிறது. கரை தெரியுதோ என் உற்று நோக்கு
எரோ.

கடல் மள்ளர்

சுக்கானித் துரையாரே கேளும்
துணையாக இருக்கின்ற யாபேரும் கேளும்
கரையும் தெரியுதே — அண்ணே
பருந்தும் பறக்குதே அண்ணே
ஆதலால் நாம் கரையோரம் விரைந்து
செல்வோம் அண்ணே.

கடல் மள்ளர் ஆட்டப் பாட்டு

காற்றடித்துக் கடல்குழுறி நாங்கள்
மாற்றுனின் கொடுங்கரத்தே பட்டே
ஆற்றுது வாடுபவர் போலே
நேற்று மிக வாடியிருந்தோமே
நேற்றுப்பட்ட பாடத்தீணப் போக்கி
ஏற்றமுடன் வாழவழி செய்தார்
ஆற்றல் மிகு ஜிங்கரனார் தாமே
சீரான சிவனமர்ந்த செல்வன்
பேராள கணபதியை இன்றே
நேராகக் கரையேறிச் சென்றே
நெஞ்சாரத் தொழுதிடுவோம் நாமே:

ஆதலால்,

பம்பரம்போல் அந்தரமாய்ப் பாடியாடி
இம்மென்னும் பொழுதிலிலே வேலையெல்லாம்
தம் பிதித்துத் துடிதுடிப்பாய்ச் செய்துமுடிப்பீரே
நங்கூரந் தனைநன்றாய் தாவலிடு அண்ணே
தீங்குயாது! தலைப்படாது தீரஞ்செய்து
பாங்காகப் பணிபுரிந்து பயன்தாருமன்னே.

வசனம்

கசாத் துறையிற் பிளையார் இனி ஒருபொழுதும்
எம்மைக் கைவிடமாட்டார். வீச்சாக வேலையெல்லாம் செய்வீரே.

தளபதி

வெண்முகிலை ஒத்தபெரும் பாயைப்
பண்ணுக இப்போதே மெல்லவிடுவீரே
வண்ணத்திரை தன்னை விரித்தே
மன்னர் மகளிருக் கைதுன்னை
மாண்பாக முடி மறைத்திடுவீரே.

கடல் மள்ளர்

ஏலையல்லோ ஏவவல்லி
ஏலையல்லோ ஏவவல்லி
செல்லாச்சிக் கப்பல் — எங்கள்
செல்லாச்சிக் கப்பல்
பொல்லாங்கு இல்லாமல்
நல்லாய் யிதக்குதே — துறை
நில்லாது வந்ததுவே.

ஆதலால்,

அண்ணன் மாரே தம் பிமாரே கேளும்
விண்ணெண்று வேலைசெய்தல் வேண்டுட்
சுக்கானியாரின் ஆணையை நீரே
பக்கென்று செய்து முடிப்பீரே.

கோமாளி

ஏலையல்லோ ஏலவல்லி
ஏலையல்லோ ஏலவல்லி — எங்கள்
சோற்றுக்கப்பல் நன்றே
நேற்றுக் கரை வந்தே
அலைமேலே அலைவந்து மோதி
அதனுலே பெருங்கப்பல் தானுமேயாட
தலையோடு தலைமோதுப் பட்டே
வலைவலையாய் சக்தி வாயாலே விட்டேன்;

ஆதலால்,

கற்பக விநாயகரே உம்மைக்
கைதொழுது நின்றேனே நானே
கசாத்துறையின் பிள்ளையாரே ஐயா
கடுமையான பசியெனக்கு ஐயா
அப்பமொடு அவலும் தாருமையா
அஸ்பான மோதகமும் தானே.

தளபதி

எண்டிசையும் மண்டலமும்
கண்டறியாப் பண்டுடைய
அண்டமெலாம் தெண்டமிடும்
மண்டலமும் எண்டிசையும்
கொண்ட மன்னன்
நீடுமி வாழியவே.

ஆத்துடன்,

தீரமுடன் போர்புரியும்
வீரசிங்கம் நானே — மன்னில்
நேராக நின்று என்முன்
சோராமல் வாள்பிடிக்க
யாராயினு மூளேரா
சீரான செம்மலெங்கள்
பாராஞ் மன்னன் மகள்
பேரான தீர்த்தமதில்

நீராடு மாவலுடன்
ஊரான எங்கள் நல்ல
ஊரைவிட்டு வந்தாரே.

ஆதலால்,

மள்ளர்களே விரைந்து கரைக்குச் செல்வோம்
வாரீர். இருட்டுகின்றது, ஆதலால் விரைந்து தொழில்
செய்வீரே.

கோமாளி

எண்டிசையும் மண்டலமும்
கண்டு குலுங்கிடவே
பெண்டிலுக்குப் பயந்த
கோமாளி நான்தானே
தலைவாழை இலைபோட்டு
மலைபோலச் சோறு குவித்து
அலைஅலையாய் ஆணம் விட்டு
தலைகுலையக் குலையக் குனிந்து
உண்ணும் வீரன் நானே.

ஆதலால்,

வீரர்களே மடைப்பள்ளித்
தீரர்களே எழுமின்கள்
அறுச்வை மிக்கவுணவை
வாரீரே ஆக்கியுண்போம்
மலைபோலச் சோறுகுவித்து
அலையாக ஆணம் விட்டு
நிலைத்திருந்து உண்ண நான்
பெரிதும் விரும்பினனே.

மள்ளர் ஆட்டம்

கத்துபுனல் தாண்டியே — எங்கள்
மெத்தப் பெருங்கப்பலே
இத்துறைக்கு வந்ததே
விரைந் தெழுங்கள் வீரரே
போர் விளைக்குந் தீரரே

வார்சிலீ வளைத்துமே
 கூர்மையம்யு வீசவே
 இருளை முற்றும் போக்கவே
 எரியும் பந்தம் எய்கவே
 ஏலையல்லோ ஏலவல்லி
 ஏலையல்லோ ஏலவல்லி
 செல்லாச்சிக் கப்பல் — எங்கள்
 செல்லாச்சிக் கப்பல் — எங்கள்
 செல்லாச்சிக் கப்பல்
 பொல்லாங்கு இல்லாமல் — என்றும்
 நல்லாய் மிதந்ததே — துறை
 நில்லாது வந்ததே.
 ஆதலால்,
 செல்லாச்சிக் கப்பலீ
 நல்லா யொதுக்கிக் கட்டுவீரே.

தளபதி

ஏழுலகும் புகழ்ந்தேத்தும் பண்பினனுய்
 அறமென்னும் இன் கோலேந்தி
 வாழுகின்ற பெருவீரன் சோழர்தம்
 குலத்தலைவன் மகிழ்ந்து பெற்ற
 யாழ்நிகர்க்கும் குரல்மாது வருகின்றாள்
 நோய் தீர்க்க யாரும் போற்றும்
 ஈழமென்னும் மணி நாட்டுர் — எவ்விடமும்
 அணிசெய்வீர் இனிது நீரே.

கடல் மள்ளர்

கரைசேர்ந்த வல்லியாரை
 நிரையாகச் சேடியர் வந்து
 முறையாக உபசரித்து
 நிறைவாக வணக்கினரே
 வல்லியாரும் தானும்
 மெல்லமாகச் சோர்வு நீங்கி
 நல்லாக நாட்டுவளம்
 கேட்டு மகிழ்ந்திருந்தார்.

அப்போது,
 தொழில்பொகள் யாபேரும்
 வாழிய வாழிய என்றேத்தி
 வளமான கோயிற் கடவை
 வரலாறு கூறினரே
 நகுலமுனி வாழுகின்ற
 நகுலாசலம் பற்றி
 விவரமாகக் கூறி
 விளங்க வைத்தனரே
 அருமைசேர் தீர்த்தத்தின்
 பெருமையைச் சொன்னாரே:
 புதுமைசேர் சிவலிங்கம்
 இருக்கின்ற இடம் பற்றி
 இனிதாக எடுத்துரைத்தார்
 கோயிற் கடவையில்
 வேலை வணங்கும்
 ரீலஞம் சடையன்
 பெருமைதலைச் செப்பினர்
 இப்பெருமை தன்னை
 விரித்துரைக்கும் படி
 வல்லியாரும் வேண்டி நின்றனரே !

தொழிகள்

மாதரசே மாதரசே
 தீஷ்லாச் சடையர்
 ஆதரிக்கும் வேலவனூர்
 வீசுபுகழ் நிறைந்தவர்
 பேராணை மாமரத்தின்
 கீரிருந்து மேனேக்கும்
 சீரான வரந்தருவார்
 கெட்டதெல்லாம் கொடுப்பார்
 கெட்டடைப் போக்குவார்
 தணியாத பெரும்பினியை
 விரைந்து நீக்குவார்
 கோயிலு மென்றுற் சிறிது
 கீர்த்தியென்றுலோ பெரிது
 மெய்யன்புடனே வழங்கும்
 தில்லியமான படையலைக்
 கோயிலிலே எழுந்தருளும்
 வேலனூர் அன்புடனே
 ஏற்று உயர்வளிப்பார் !

[உணைய பாடல்கள் சிடைக்கவில்லை]

